

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 3To/4/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1415010252
Dátum vydania rozhodnutia: 26. 09. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Zuzana Molnárová
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2017:1415010252.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedníčky JUDr. Zuzany Molnárovej a členov senátu JUDr. Danice Veselovskej a JUDr. Petra Štífta v trestnej veci obžalovaného M. R., pre prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1 Tr. zákona o odvolaní obžalovaného proti rozsudku Okresného súdu Bratislava IV č.k. 3T/92/2015-91 z 03. marca 2016 na verejnom zasadnutí konanom dňa 26. septembra 2017 takto

rozhodol:

Podľa § 321 ods. 1 písm. d/ Tr. por. z r u š u j e sa napadnutý rozsudok v celom rozsahu.

Podľa § 322 ods. 3 Tr. por. sa obžalovaný
M. R., H.. XX.XX.XXXX N. Ž.P., C. C. - M.

podľa § 285 písm. f/ Tr. poriadku s poukazom na § 86 ods. 1 písm. a/ Tr. zákona spod obžaloby Okresnej prokuratúry Bratislava IV č.k.2Pv 340/15/1104-5 z 23.07.2015, pre skutok právne kvalifikovaný ako prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1 Tr. zákona, ktorého sa mal dopustiť na tom skutkovom základe, že

napriek zákonnej vyživovacej povinnosti prispievať na výživu svojej dcéry K. R., H.. XX.XX.XXXX, bytom C., K. XX, vyplývajúcej mu z ust. § 62 Zákona o rodine a deklarovanej mu i rozsudkom Okresného súdu Spišská Nová Ves, sp.zn. 11P 21/07, zo dňa 22.02.2007, ktorým bol zaviazaný prispievať na výživu dcéry K. sumou 165,97€ mesačne, vždy do 15. dňa v mesiaci vopred k rukám matky Ž. A., ktorá povinnosť bola zmenená rozsudkom Okresného súdu Bratislava IV, sp.zn. 13P/150/15, zo dňa 24.11.2015, právoplatným dňa 18.12.2015 od decembra 2015 na sumu 80,-€ mesačne, si túto vyživovaciu povinnosť neplní od 13.08.2014 doposiaľ, s výnimkou mesiaca október 2014, kedy na výživu prispel sumou po 30,-€, november 2015 v sume 1.000,-€, december 2015 v sume 80,-€, január 2016 v sume 80,-€, február 2016 v sume 150,-€, čím mu za uvedené obdobie vznikol voči matke oprávneného dieťaťa T. A. dlh na výživnom vo výške 1.641,49€, pričom v rozhodnom období neprejavil záujem nájsť si trvalé zamestnanie, prostriedky na živobytie si obstarával brigádnickou činnosťou, v evidencii uchádzačov o zamestnanie ÚPSVaR Bratislava evidovaný nebol, dávky v hmotnej núdzi nepoberal,

o s l o b o d z u j e

pretože trestnosť činu zanikla.

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom Okresného súdu Bratislava IV sp. zn. 3T 92/2015 z 03.03.2016 bol obžalovaný M. R. uznaný vinným z prečinu zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1 Tr. zák. skutkovom základe opísanom vyššie.

Za to mu bol uložený podľa § 207 ods. 1 Tr. zák. s použitím § 36 písm. l/, § 37 písm. m/, § 38 ods. 2 a § 49 ods. 2 Tr. zák. trest odňatia slobody vo výmere 4 (štyri) mesiace.

Podľa § 48 ods. 2 písm. a/ Tr. zák. bol na výkon uloženého trestu zaradený do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia.

Proti tomuto rozsudku podal, v zákonnej lehote určenej v ustanovení § 309 Tr. por., odvolanie obžalovaný M. R., ktoré písomne odôvodnil konštatujúc, že ohľadne výživného na dcéru K. prebieha splátkový kalendár a po dohode s oprávnenou - matkou maloletej, má snahu dlžné výživné priebežne uhradiť.

Odvolací súd určil termín verejného zasadnutia na 25.04.2017, na ktorom obžalovaný predložil súdu dohodu spísanú s oprávnenou - matkou maloletej pani T. A. a uviedol, že časť výživného je schopný uhradiť do konca mája 2017 a preto odvolací súd odročil zasadnutie na 06.06.2017, kedy obžalovaný predložil súdu doklad z U. a.s. vystavený dňa 29.05.2017, z ktorého súd zistil, že obžalovaný na účet dcéry K. R. zaslal sumu 400,-eur z titulu uhradenia časti dlžného výživného a T. A. potvrdila pripísanie uvedenej sumy na účet dcéry. Zároveň obžalovaný dodal, že má snahu dlžné výživné uhradiť a požiadal o určenie ďalšieho termínu zasadnutia s tým, že sa pokúsi zostatok dlžného výživného uhradiť. Ďalšie konanie bolo nadriadeným súdom stanovené na 26.09.2017.

Na verejnom zasadnutí obžalovaný M. R. predložil súdu doklad z U. a.s. pobočka C. zo dňa 26.09.2017, z ktorého odvolací súd zistil, že na účet maloletej dcéry K. bola pripísaná suma 1.300,-eur z titulu uhradenia výživného a na zasadnutí prítomná T. A. potvrdila, že doklad z banky preukazuje, že uvedená suma bola poukázaná na účet dcéry K.. Následne obžalovaný, konštatujúc, že dlžné výživné zaplatil, požiadal o zrušenie uloženého nepodmienečného trestu.

Zástupkyňa krajskej prokuratúry vzhľadom k tomu, že zanikla trestnosť činu, navrhla obžalovaného spod obžaloby oslobodiť.

Krajský súd v Bratislave v intenciách § 317 Tr. por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť všetkých výrokov napadnutého rozsudku, proti ktorým mohol odvolateľ podať odvolanie, i správnosť postupu konania, ktoré predchádzalo rozsudku, prihliadnuc pritom na chyby, ktoré neboli odvolaním vytykané.

Podľa § 86 ods. 1 písm. a/ Tr. zák.: Trestnosť trestného činu zaniká aj vtedy, ak ide o trestný čin zanedbania povinnej výživy podľa § 207, ak trestný čin nemal trvalo nepriaznivé následky a páchatel svoju povinnosť dodatočne splnil skôr, než sa súd odobral na záverečnú poradu, ...

Podľa § 285 písm. f/ Tr. por.: Súd oslobodí obžalovaného spod obžaloby ak trestnosť činu zanikla,...

Podľa § 207 ods. 1 Tr. zák.: Kto najmenej tri mesiace v období dvoch rokov neplní, čo aj z nedbanlivosti, zákonnú povinnosť vyživovať alebo zaopatrovať iného, potrestá sa odňatím slobody až na dva roky.

Z predloženého spisového materiálu, vo veci konajúci súd, zistil nasledovné:

Okresnou prokuratúrou Bratislava IV bola pod č.k. 2Pv 340/15/1104-5 dňa 23.07.2015 podaná obžaloba na obžalovaného M. R. pre prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1 Tr. zák. a v čase podania obžaloby bol dlh na výživnom vo výške 1.961,64,-€.

V prejednávanej trestnej veci súd prvého stupňa na hlavnom pojednávaní vykonal dokazovanie, rozhodol napadnutým rozsudkom a svoje rozhodnutie odôvodnil nasledovne: „V predmetnej veci bolo vykonané dokazovanie všetkými dostupnými a vykonateľnými dôkazmi. Po ich vykonaní súd tieto vyhodnotil jednotlivo aj v ich súhrne a dospel k záveru, že obžalovaný svojim konaním naplnil všetky znaky skutkovej podstaty prečinu zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1 Tr. zák. vo forme nepriameho úmyslu, ktorý spáchal tak, ako je to uvedené vo výrokovvej časti rozsudku.

Súd na rozdiel od podanej obžaloby upravil dobu neplatenia výživného ku dňu vyhlásenia rozsudku, pričom zohľadnil od decembra 2015 zníženie vyživovacej povinnosti obžalovaného a obdobie, kedy na výživu dcéry prispel a tým upravil aj sumu dlžného výživného. Obžalovaný mal v žalovanom období zaplatiť výživné od augusta 2014 do decembra 2015 celkom za 17 mesiacov po 1.65,97€ sumu 2.821,49€. Od januára 2016 do vyhlásenia rozsudku mal uhradiť za 2 mesiace po 80,-€ sumu 160,-

€. Spolu mal teda za žalované obdobie obžalovaný uhradiť na výživnom sumu 2.981,49€. Obžalovaný v rozhodnom období uhradil celkom 1.340,-€ a teda mu vznikol dlh na výživnom vo výške 1.641,49€. Obžalovaný nepoprel, že v rozhodnom období na dcéru výživné neplatil, pričom neuviedol žiadny relevantný dôvod, ktorý by ospravedlňoval jeho neplatenie výživného. Tento zistený skutkový stav potvrdila aj svedkyňa A. a zistený a potvrdený je aj listinnými dôkazmi. Skutočnosť, že obžalovaný v rozhodnom období nebol vedený v evidencii uchádzačov o zamestnanie, nepoberal dávky v hmotnej núdzi je preukázaná správou úradu práce.

Obžalovaný ako osoba s reálnou možnosťou uplatniť sa na trhu práce nevyužil možnosť na riadny a trvalý pracovný pomer. Nezamestnal sa, hoci si bol vedomí toho, že má vyživovaciu povinnosť. Bol si vedomí toho, že pokiaľ nezíska stabilné zamestnanie a trvalý zdroj príjmov, nebude môcť plniť svoju vyživovaciu povinnosť voči svojej maloletej dcére tak, ako bol k tomu zaviazaný súdom. Je potrebné uviesť, že je povinnosťou každého rodiča sa podieľať na výžive svojich detí podľa svojich možností a schopností. Schopnosti obžalovaného riadne pracovať sú plne zachované a možnosti trhu práce dávajú dostatok príležitostí na to, aby sa mohol obžalovaný riadne zamestnať. Obžalovaný na trhu práce mal dostatok možností nájsť si vhodné zamestnanie. Nič nebránilo obžalovanému za prácou dochádzať do miesta s výskytom dostatočného množstva pracovných príležitostí.“

Následne upravil výšku dlžného výživného na sumu 1.641,49,- € nakoľko od podania obžaloby do vyhlásenia rozsudku prvostupňovým súdom došlo čiastočne k uhradeniu dlžného výživného a obžalovanému uložil vyššie uvedený trest odňatia slobody vo výmere 4 mesiace, na výkon ktorého ho zaradil do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Na verejnom zasadnutí krajského súdu obžalovaný hodnoverným dôkazom preukázal, že dlžné výživné vo výške 1.641,49,-€ tak, ako bolo ustálené v skutkovej vete prvostupňového rozsudku, cestou peňažného ústavu zaslal na účet dcéry - maloletej K. R. a to v dňoch 29.05.2017 v sume 400,- € a 26.09.2017 v sume 1.300,- €, o čom predložil doklady z banky - U. a.s..

Obžalovaný M. R. zaplatil dlhované výživné za obdobie uvedené v rozsudku, pričom nebolo zistené, že by zanedbanie povinnej výživy malo trvalé nepriaznivé následky pre maloletú K., ktoré by sa ani dodatočným splnením vyživovacej povinnosti nedali napraviť ani odstrániť. Splnil tým základné podmienky zániku trestnosti v zmysle § 86 ods. 1 písm. a/ Tr. zák.

S poukazom na uvedené preto odvolací súd obžalovaného M. R. podľa § 285 písm. f/ Tr. por. s poukazom na § 86 ods. 1 písm. a/ Tr. zák. oslobodil spod skutku obžaloby Okresnej prokuratúry Bratislava IV č. k. 1Pv 340/15/1104-5 z 23.07.2015, právne kvalifikovaného ako prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1 Tr. zák., pretože trestnosť činu zanikla.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je prípustný riadny opravný prostriedok.